

ŠV. JONO KRIKŠTYTOJO GIMIMO ŠVENTĖ

Šiandien Bažnyčia švenčia šv. Jono Krikštytojo gimimą, Mesijo pirmtako žemėje pasirodymą, išganymo aušrą: „Elzbieta, Zacharijo žmona, pagimdė pasauliui didį žmogų, Joną Krikštytoją, Išganytojo pirmtaką.“ Jono Krikštytojo atsiradimas pasaulyje likus šešiams mėnesiams iki mūsų Išganytojo gimimo tapo dalimi didžiosios Įsikūnijimo paslapties, kurią jis skelbė. Viduramžiais ši šventė buvo švenčiama kaip vasarinės Kalėdos aukojant trejas Mišias, lygiai taip pat kaip ir Kristaus Gimimo šventė. Bažnyčia pabrėžia ryšį tarp šių dviejų švenčių, ypač sekretoje ir postkomunijoje. Apie šv. Joną Krikštytoją, „Aukščiausiojo pranašą“, pranašavo Jeremijas ir Izaijas (introitas, skaitinys, gradualas); jam buvo skirta skelbti Išganytoją dar būnant motinos įsčiose. Angelas Gabrielius paskelbė Zacharijui, kad „daugelis apsidžiaugs“ Jono Krikštytojo gimimu; ir šioje pranašystėje kalbama ne tik apie naujagimio tėvus bei jų kaimynus, bet ir apie visus krikščionis, kuriuos Bažnyčia kviečia į kasmetinę Viešpaties Pirmtako Gimimo šventę.

Tegul šv. Jonas Krikštytojas visada nepaliaujamai veikia tarp mūsų kaip Pirmtakas ir nukreipia mūsų sielas į amžinojo išganymo kelią (kolekta).

Introitus

Iz. 49, 1 et 2. De ventre matris meæ vocávit me Dóminus in nómine meo: et pósuit os meum ut gládium acútum: sub teguménto manus suæ protéxit me, et pósuit me quasi sagíttam eléctam.

Ps. 91, 2. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime.

Collecta

Deus, qui præséntem diem hono-rábilem nobis in beáti Ioánnis na-tivitáte fecisti: da pópulis tuis spi-rituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dirige in

Introitas

Iz. 49, 1 ir 2. Dar motinos įsčiose pašaukė Viešpats mane ir ištarė manąjį vardą. Jis padarė mano kalbą aštrią kaip kalavijas ir paslėpė mane savo rankos šešėlyje, ir padarė mane aštria strėle.

Ps 91, 2. Gera yra šlovinti Viešpatį ir giedoti tavo vardui, Aukščiausiasis.

Kolekta

Dieve, šventojo Jono gimimu padaręs šią dieną garbingą. Suteik savo tautai dvasinio džiaugsmo malonę ir nukreipk visų tikinčiųjų sielas į amžinojo išganymo kelią.

viam salútis ætérnæ. Per Dominum nostrum...

Lectio

Lectio Isaiaë Prophetæ. (Is. 49, 1–3, 5, 6 et 7)

Audíte, ínsulæ, et atténdite, pópuli, de longe: Dóminus ab útero vocavit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei. Et pósuit os meum quasi gládium acútum: in umbra manus suæ protéxit me, et pósuit me sicut sagíttam eléctam: in pháretra sua abscondit me. Et dixit mihi: Servus meus es tu, Israel, quia in te gloriábor. Et nunc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi: Ecce, dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ. Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt propter Dominum et sanctum Israel, qui elégit te.

Graduale

Ier. 1, 5 et 9. Priusquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de ventre, santificávi te. **V.** Misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit mihi.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Luc. 1, 76. **V.** Tu, puer, Prophéta

Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Izaijo knygos. (Iz 49, 1–3, 5, 6 ir 7)

Išgirskite mane, salos, atkreipkite dėmesį, tolimosios tautos! Mane Viešpats pašaukė dar negimusį, – dar motinos iščiose tebesantį, jis ištarė manąjį vardą. Jis padarė iš manęs aštrų kalaviją, paslėpė mane savo rankos šešėlyje. Jis padarė mane aštria strėle ir įdėjo į savąją strėlinę. „Tu esi mano tarnas, – man pasakė, – Izraeli, per tave savo šlovę apreikšiu!“ Dabar tvirtai nusprendė Viešpats, kuris mane savuoju tarnu dar motinos iščiose padarė: „Aš padarysiu tave taip pat ir tautų šviesa, kad mano išganymas pasiektų žemės pakraščius. Karaliai atsistos, kai tave pamatys, didžiūnai, ir tie lenksis tau iki žemės dėl Viešpaties, kuris yra ištikimas, dėl Izraelio Šventojo, kuris tave išrinko.“

Gradualas

Ier 1, 5 ir 9. Dar prieš sukurdamas iščiose tave aš pažinau; dar prieš gimimą tave aš pašventinau. **V.** Viešpats ištiesė savo ranką ir palytėjo mano lūpas tardamas:

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Lk 1, 76. **V.** Tu, vaikeli, būsi vadi-

Altíssimi vocáberis: præíbis ante
Dóminum paráre vias eius. Allelúia.

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. (Luc. 1, 57–68)

Elísabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit filium. Et audiérunt vicíni et cognáti eius, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulábantur ei. Et factum est in die octávo, venérunt circumcídere púerum, et vocábant eum nómine patris sui Zacharíam. Et respóndens mater eius, dixit: Nequáquam, sed vocábitur Ioánnes. Et dixérunt ad illum: Quia nemo est in cognatióne tua, qui vocátur hoc nómine. Innuébant autem patri eius, quem vellet vocári eum. Et póstulans pugillárem, scripsit, dicens: Ioánnes est nomen eius. Et miráti sunt univérsi. Apértum est autem illico os eius et lingua eius, et loquebátur benedícens Deum. Et factus est timor super omnes vicínos eórum: et super ómnia montána Iudææ divulgábantur ómnia verba hæc: et posuérunt omnes, qui audíerant in corde suo, dicéntes: Quis, putas, puer iste erit? Etenim manus Dómini erat cum illo. Et Zacharías, pater eius, repletus est Spírítu Sancto, et prophetávit, dicens: Benedíctus Dóminus, Deus Israel, quia visitávit et fecit re-

namas Aukščiausiojo pranašu, nes eisi pirma Viešpaties jam kelio nu-
tiesti. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 1, 57–68)

Elzbietai atėjo metas gimdyti, ir ji susilaukė sūnaus. Jos kaimynai ir giminės, išgirde, kokią didžią malonę suteikė jai Viešpats, džiaugėsi kartu su ja. Aštuntą dieną jie susirinko berniuko apipjaustyti ir norėjo jį pavadinti tėvo vardu – Zachariju. Motina pasipriešino: „O, ne! Jis vadinsis Jonas.“ Kiti jai sakė: „Bet niekas tavo giminėje neturi šito vardo.“ Jie ženklais paklausė tėvą, kaip jis norėtų pavadinti kūdikį. Šis, pareikalavęs rašomosios lentelės, užrašė: „Jo vardas – Jonas.“ Visi stebėjosi. Tuoj pat atsivėrė jo lūpos, atsirišo liežuvis, ir jis ėmė kalbėti šlovindamas Dievą. Visus kaimynus apėmė baimė, ir po visą Judėjos kalnyną sklido kalbos apie šiuos įvykius. Visi girdėjusieji dėjosi tai į širdį ir klausinėjo: „Kaip manai, kas bus iš to vaiko?“ Jį tikrai globojo Viešpaties ranka. Kūdikio tėvas Zacharijas tapo kupinas Šventosios Dvasios ir ėmė pranašauti: „Šlovė Viešpačiui, Izraelio Dievui, kad ap-lankė savo tautą ir atnešė jai iš-vadavimą.“

demptiōnem plebis suæ.

Offertorium

Ps. 91, 13. Iustus ut palma florébit: sicut cedrus, quæ in Líbano est, multiplicábitur.

Secreta

Tua, Dómine, munéribus altária cumúlámus: illíus nativitátem honóre débito celebrántes, qui Salvatórem mundi et cécinít ad futúrum et adésse monstravit, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat...

Communio

Luc. 1, 76. Tu, puer, Propheta Altíssimi vocaberis: præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius.

Postcommunio

Sumat Ecclésia tua, Deus, beáti Ioánnis Baptístæ generatióne lætítiam: per quem suæ regeneratiónis cognóvit auctórem, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat...

Ofertorijus

Ps 91, 13. Teisusis žydės kaip palmė, augš kaip Libano kedras.

Sekreta

Mes sudedame ant Tavo altoriaus, Viešpatie, savo dovanas: su derama pagarba švęsdami gimimą to, kuris skelbė ateisiantį pasaulio Išganytoją ir Jo atėjimo metu liudijo apie Jį, mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja...

Komunija

Lk 1, 76. Tu, vaikelis, būsi vadinamas Aukščiausiojo pranašu, nes eisi pirma Viešpaties jam kelio nutiesti.

Postkomunija

Dieve, tesidžiaugia Tavo Bažnyčia gimimu šventojo Jono Krikštytojo, per kurį ji pažino savo atgimimo šaltinį, mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja...